

మన దేశంలో మంత్రిగారి కుక్క చచ్చి పడినందుకో—జబ్బు పడినందుకో, రాజకీయ నాయకుడు పదవి ఎక్కినందుకో—దిగినందుకో, అతను చేసిన తప్పుడు పనులను పత్రికలలో ప్రచురించినందుకో— ఏదో ఒక కారణాన ఎక్కడో ఒకచోట ఎప్పుడూ సమ్మెలు జరుగుతూనే వుంటాయి. ఏదేమైనా మనది స్వతంత్ర భారతదేశం కదా!

వారంరోజులనుంచీ విరసన ప్రదర్శనలు, వికేటింగ్ చేస్తోన్న పాషాణం

లాంటి ప్రభుత్వ హృదయం కరగలేదు. అందుకే ఆరోజు ముందుగా జచ్చిన ప్రకటన ప్రకారమే బంద్ చెయ్యాలని నిశ్చయించారు. దాదాపు రోడ్లమీద కొట్లన్నీ మూసేశారు. కావి కొంతమంది (అతి) తెలివిగలవాళ్ళు మాత్రం సగం తెరిచిన షట్టర్స్ ద్వారా అమ్మకం సాగిస్తూనే వున్నారు. అన్ని ఆపీసులు, అనుపత్రులు మూసేశారు. రోజూ కొత్త పెళ్ళికూతురు లాగా కళకళలాడుతూ ఎంతో రద్దీగా వుండే ఆ రోడ్లన్నీ ఆరోజు పసుపుకుంకు

మలు కోల్పోయిన విధవలా వెలవెల
లాడుతూన్నాయి.

సమ్మోవలన క్లాసులు జరగటంలేదని
కొంతమంది విద్యార్థులు నిరాశపడ్తున్నా
ఎంతోమంది సంతోషపడ్తున్నారు. కాని
వివిమాహోయ్య కూడ మూసేయాటం
వలన అంతమంది బాధపడుతున్నారు.
రోజూ ఆపీసు వైళ్ళతో సతమతమయ్యే
గుమాస్తాలకు ఆరోజు ఇంటిదగ్గర ఏమీ
తోచటంలేదు. ఎక్కడో వివరన్నా అతి
కష్టంమీద విద్రపోయినా ఆపీసు విషయా
లని కలవరిస్తున్నారు. చిన్నారి పిల్లలు
మాత్రం స్కూలు లేకపోయినందుకు
సంతోషంతో కేరింతలు కొడుతున్నారు.

అంతలో ఒక గుంపు వినాదాలు
చేస్తూ రోడ్డుమీది కొచ్చింది. ఆ గుంపులో
దాదాపుగా అందరూ దేశాన్నేలే తావి
భారతపౌరులే. వారంతా ఎంతో ఉత్సా
హంతో పెద్ద పెద్దగా అరుస్తూ, కేకలు
పెద్దూ, సగం తెరిపిన కొట్లను మూయిస్తూ
ఎదిరించినవారిని దౌర్జన్యంతో బెదిరిస్తూ
విజయగర్వంతో వినాదాలు చేస్తూ
ముందుకు సాగిపోతున్నారు.

ఆ సమయంలోనే దూరంగా ఓ రిక్నా
బంది అటువైపే వస్తోంది.

“ఒరేయ్! ఎవడో రిక్నావాడు వస్తు
న్నాడు. ఒకపట్టు పడదాం ఆగండిరా!”
అన్నాడు గుంపుకు ముందుగా వున్న
ఆజానుబాహులాంటి వ్యక్తి.

అందరూ సంతోషంతో నవ్వుతూ

అగిపోయారు! రిక్నా వారిముందుకు వచ్చి
అగిపోయింది

రిక్నా వాడికి నలభై ఏళ్ళ వైనే
వుంటాయి. చిరిగిపోయి అక్కడక్కడా
ఆతుకులతో కుట్టబడిన చొక్కా, వైకి
దీసి కట్టిన గోచికో చూద్దానికి అస్థివంజ
రంలా వున్నాడు. ఏమీ అర్థంకాక
భయాశ్చర్యాలతో అయోమయంగా వారి
వైపు చూసాడు. దిక్కమొగంతో
చూస్తోన్న ఇతన్ని చూసి ఆ గుంపులో
వాళ్ళందరూ పగలబడి నవ్వారు.

గుంపుకి ముందున్నతమ కోపంతో
గర్జిస్తూ, “ఈవేళ బంద్ అని తెలివి
కూడ రిక్నా వేసుకువస్తావు బే! కూటికి
కూడ గతిలేని బక్కనాకొడకా... ఏ
కెంత దైర్యంరా! మర్యాదగా వెనక్కి
పోతావా లేదా!” అన్నాడు.

“అదికాదు బాబూ! నాలుగురోజుల
నుంచీ జ్వరం తగిలి బంది లాగలేదు.
నామీదే ఆశలు పెట్టుకొన్న ఇంట్లోవాళ్ళు
ఈ నాలుగురోజులూ వస్తులతో మాడి
వచ్చే స్థితిలో వున్నారు బాబూ. అందుకే
... బాబూ వీరసంగా వున్నా బందేసు
కొని వచ్చాను—రెండు బేరాలు తగలక
పోతయ్యా అవి! దయచేసి నన్ను పోని
వ్వండి. మీకు పుణ్యముంటుంది” అంటూ
ఎంతో దీనాతిదీనంగా వారిని ఆర్థించాడు.

“ఏంబ్రోయ్! ఏదో సోదీ చెప్పతు
న్నాడు... ఇక లాభంలేదు! మన తడాఖా
చూపించండి.”

నోడు బంటు రూప్య వచ్చింది! ఉద్యోగం రాగానే
 ఇచ్చేస్తా ఉ వండుంటే అప్పిస్తావుటాయ?

అంకరి

గుంపులో ఆవేశం పెట్టుకుంది.

అంతే! కోతిమూకలా వారంతా విచ్చిం
 తిందారు. వాడిని పక్కకు లాగిపారేసి
 రిక్నాబందినై తమ ప్రకాశాన్ని చూపిం
 చారు. రిక్నావక్కి తొక్కారు. బెర్ ఊక
 బికారు. నీటు చించేసారు. ప్రేకులు లాగి
 పారేసారు. టాప్ చింపి పారేసారు.
 తావిభారత పౌరులు ఐదేఐదు నిమిషాల్లో
 కవీనపు సంస్కారం కూడ లేకుండా
 నానా బీరత్సాన్ని నృష్టించారు.

పాపం! రిక్నావాడు పాదై పోతున్న
 రిక్నాను గుడ్లప్పగించి ఏడుస్తూ చూస్తు
 న్నాడు. కావి అతని దీనచూపులు వారెవ
 రివీ కదిలించలేదు. రిక్నాను నాశనంచేసిన
 కొంత సేపటికి వారు శాంతించారు. అలిసి
 పోయినట్లున్నారు పాపం! అందరూ రిక్నా
 దిగాడు వెదవని ఇలానే వదిలేస్తే పక్క
 సందులో రిక్నా తొక్కుతాడని చక్రార్లో
 గారి తీసేసారు. నిస్సహాయుడైన

అతడు ఇదంతా చూస్తూ కుమిలి కుమిలి
 ఏడ్చాడేగాని ఏమీ చేయలేకపోయాడు.
 తన చేతగావితనాన్ని తిట్టుకుంటూ రిక్నాని
 భారంగా వెనక్కి లాక్కుపోయాడు.

విజయోత్సాహంతో ఆ గుంపు
 మరింత పెద్దగా కేకలుపెట్టూ ముందుకు
 సాగిపోతున్నారు. హుషారు తగ్గకుండా
 ఉండటానికి వెంటతెచ్చుకోన్న బ్రాందీ
 సీసాల్లోని అమ్మతాన్ని కాస్త కాస్త
 గొంతులో ఒలికిస్తూ, వినాదా లిస్తూ ఒక
 గుడి దగ్గరకు నమీపించారు. అక్కడ
 అగి చుట్టూ కలియచూసారు. అంతా
 నిర్మానుష్యంగా వుంది.

ఆ గుడి కెదురుగావున్న సందు చివర్లో
 ఒక సోదాబండి ఆపి వుంది.

మళ్ళీ చేతులకు పని తగులుతున్నం
 దుకు ఆ గుంపుకు ఎంతో సంతోషం కలి
 గింది. ఒకరికొకరు సైగలు చేసుకొంటూ
 సోదాబండిని సమీపించారు.

వస్త్రోన్న వారిని చూసి సోదరి కుర్ర
వాడి కళ్ళలో కాంతులు మెరిసాయి. ఉద
యాన్నుంచి ఒక్కడుకూడ సోదా త్రాగిన
పాపాన పోలేడు. అందుకే ఆ గుంపును
చూడగానే అతనికి ఆనందం వెల్లివిరి
సింది. సంతోషంతో “సోదా కొట్ట
మంటారా?” అనడిగాడు.

వచ్చినవాళ్ళు కోపంతో, “కాదు
బండిని ఇంటికి పట్టుకెళ్ళమంటున్నాం”
అన్నారు.

వాళ్ళేదో హాస్యావికంటున్నా రను
కొని, సోదాబుడ్లన్నీ ఖాళీ అయినాక
ఇంటికి తీవితెళ్ళక మరెక్కడికి తీసుకు
పోతానంది” తమా నవ్వుతూ అన్నాడు.

గుంపుకంతకీ ఒకేసారి కోపం
వచ్చింది. అందరి ముఖాలు ఎర్రగా కంద
గడ్డలా మారిపోయాయి. “వీడికి తల
పొగరు చాలా వుండే! ఆలస్యం దేనికి-
వదండి వాడిమీదకు” గుంపుకు వెనుకగా
వున్నవాళ్ళు పెద్దగా ఆరిచారు.

వెంటనే అంతా సోదాబండిని చుట్టు
ముట్టారు. అందరి కళ్ళలో కపి ఋసలు
కొద్దూ వుంది. ‘తీర్థం’ ఇంతకుముందే
నేవించటంవలన కళ్లు ఎర్రగా, ఒళ్ళు
చెమటతో తడిసి మెరుస్తోంది. అంతా
నిశ్శబ్దంగా సోదాబండివాడివైపు తీక్ష
ణంగా చూస్తూ ముందుకు వస్తున్నారు.

ఊహించని ఈ హాత్యరిణామానికి
సోదా కుర్రవాడు నిశ్చేష్టుడయ్యాడు.
వాడికి గుండెల్లో రైళ్ళు పరుగెడుతు

న్నాయి! వాడు ఏ క్షణంలో ఏమి చేస్తారో
నని భయపడ్డా విక్కముఖంతో వారి
వైపే చూస్తున్నాడు.

ఆ సమయంలోనే ఒక నైకిల్
వేగంగా వచ్చి ఆ గుంపుకు వెనుకారే
ఆగింది. నైకిల్ వైమన్నతను క్రిందకు
దిగి, “గురూ! ప్రక్కవంతులోని కొట్లన్నీ
మూయించేసాము. కాని మనకి వ్యతిరే
కంగా నినదాలిస్తూ ఇటువైపే వస్తు
న్నారు. జాగ్రత్తగా వుండండి” అవి
రోప్పుతూ గబగబాచెప్పి నైకిల్ తొక్కు
కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

వాళ్ళంతా సోదాబండి కుర్రవాడి
సంగతి వదిలేసి ముందుకొచ్చి విల
బడ్డారు. ఎదురుగా వచ్చే గుంపు వీరికి
కాస్త దూరంలోనే వుంది. వాళ్ళచేతుల్లో
కర్రలు, నైకిల్ చైనులు వున్నాయి.
వాళ్ళంతా పెద్దగా ఆరుస్తూ, గంతులు
వేస్తూ ముందుకి వస్తున్నారు. వీళ్ళకు
ఏమి చేయారో పాలుపోవటంలేదు. వీళ్ళ
దగ్గర అయుధారేవీ లేవు. క్షణకాలం
పాటు అంతా విశ్శబ్దంగా వుండి ఒకరి
ముఖాలోకరు చూసుకొన్నారు.

అంతలోనే అందరి ముఖాలు వికసిం
చాయి! గబగబా సోదా బండిని సమీపం
చారు! తలావొక సోదాబుడ్డిని చేతుల్లోకి
తీసికొన్నారు. ఒక్క నిమిషంలో
అందరూ రోడ్డు కడదంగా నిలబడ్డారు.
ఎదురుగా వచ్చే సమూహం వీరిని
చూసి ఆగిపోయింది!

“మాకు వ్యతిరేకంగా నినాదాలిస్తో
న్నారు. మీ కెంత దైర్యంరా; మా
సంగతి మీకు తెలిసినట్లు లేదు...”

అంతే! ఎదుటి గుంపులోవారి చేతు
ల్లోని చైనులు, కర్రలు గాలిలోకి లేచి
తిరుగుతోన్నాయి. వీళ్ళు కూడా సోదా
బుడ్లు వైకెత్తి నిలబడ్డారు. ఇరువురికీ
కొంత నేపు ఘర్షణ జరిగింది.

“మా దారి కడ్డం లేవండి” ఇరు
వైపులా పెద్దగా అరచుకొంటున్నారు.

ఎవ్వరూ ఎవరి మాటా వినిపించు
కోవటంలేదు!

“వాళ్ళతో మాటలెందుకు! కానియ్యండి
రా” ఎవరో పెద్దగా అరిచారు. వెంటనే
ఒకడు సోదాబుడ్డిని ఎదురు గుంపులోకి
విసిరేశాడు.

వాళ్ళు రెచ్చిపోయి కర్రలు చైనులతో
వీళ్ళవై కలబడ్డారు.

ఇరువజ్జలు భీకరంగా కొట్టుకొంటు
న్నారు.

సోదా కుర్రవాడు సోదాబుడ్డి పట్టు
కొన్నవాడి కాళ్ళు పట్టుకొని, “ఏమండీ!
దయచేసి... “ఇంకా ఏదేదో మాట్లాడు
తోనే వున్నాడు. ఎవ్వరూ అతని మాట
లను వినిపించుకోవటానికి ప్రయత్నిం
చటం లేదు.

అంతలో...

సోదావాడి నెత్తిమీద కర్రతో ఎవరో
బలంగా కొట్టారు!

“అమ్మా!” అన్న కేకతో తను
పట్టుకొన్నతని కాళ్ళు వదిలేసాడు.
ఎవరో విసిరేసిన సోదాబుడ్డి అతని
తలపై వడింది. తల పగిలిపోయింది.
నెత్తురు దారలై ప్రవహిస్తోంది. కళ్ళల్లో
వీరసం కమ్ముకొనిరాగా అతికష్టం మీద
నిలబడలేక నిలబడుతూ అక్కడినుంచి
బైటకువచ్చి గుడిముందు గట్టుమీద వడి
పోయాడు. శ్వాస ఆడటం కష్టంగా
వుంది! ఎవ్వరూ తనను పట్టించుకోవటం
లేదు. ఇంకా వాళ్ళు మూర్ఖుల్లాగానే
పోట్లాడుకొంటున్నారు.

అంతలో ‘పోలీసులొస్తున్నారు! పారి
పోండి’ ఎవరో పెద్దగా అరిచారు.

అంతే! వెంటనే అందరూ అటూ
ఇటూ పరుగెత్తసాగారు. క్షణకాలంలో
ఆ ప్రదేశమంతా నిశబ్దంగా మారి
పోయింది. గాలికి వైకిలేచిన డుమ్ము
కొంచెంనేపు నిస్సహాయుడైన సోదా
బుడివాడిని ఓదార్చి ఇక లాభంలేదు
అన్నట్లు నేలపై వారిపోయింది.

సోదా కుర్రవాడు వీరసావికి తట్టుకో
లేక స్పృహ కోల్పోతున్నాడు! అతడికి
దాహం విపరీతంగా వేయసాగింది.
తల వైకెత్తి చూసాడు. ఎదురుగా తన
కాయకష్టం, తన జీవనాధారమైన సోదా
బుడ్లన్నీ పగిలిపోయి వీటి మడుగుగా
వుంది. కళ్ళవెంట కన్నీరు కారుస్తూ
కొంచెంనేపు ‘దాహం... దాహం’
అంటూనే స్పృహకోల్పోయాడు.

అప్పటికే అక్కడికి పోలీసులొచ్చే
సారు.

“దొంగ నా కొ... మనల్ని చూపి
నటిస్తోన్నాడు” ఒక కానిస్టేబుల్ కర్రతో
కొట్టాడు.

“లేవరా ‘లం....కొడకా’ మరొక
కానిస్టేబుల్ మోకాళ్ళపై నొసాడు. అయినా
లేవలేదు. కొంత సేపు పోలీసులతని
కరీరంతో ఆడుకొన్నారు.

ఎంతో సేపటికి సోదాబండివాడికి
స్వర్ణ తగిలినట్లుంది. కళ్ళు తెరిచి
చుట్టూ చూసాడు.

పోలీసులు తనను చావబాదుతోన్నారు.

అతనికి అవేళంతోసాటు అవేదన
కూడ కలిగింది. ఆ క్షణంలో ఏను
మాట్లాడుతున్నాడో అతనికే అర్థం
కావటంలేదు. తనని ఇంత అశక్తుడి
చేసిన అతని పేదరికం కళ్ళముందు
కదలాదసాగింది.

అవేళంతో, “పే...ద...వాడు...
వశించాలి, పేదవాడి... ఆ...క...లి...
వశించాలి.”

అతను అస్పష్టంగానే మాట్లాడుతోన్నా
అవేదనతో కూడుకొన్న మాటలు కావున
స్పష్టంగానే వినిపిస్తున్నాయి.

“వీడికి దెబ్బలు చాలినట్లు లేవు!
వెధవ ఇంకా ఏదో అరుస్తోన్నాడు.
సమ్మె చేస్తో నానా బీభత్సం చేసింది
చాలక, అందరూ పారిపోతే రైర్యంగా
వీడొక్కడే యిక్కడ వున్నాడు.
లాకప్ లో వదేసి మక్కెలిరగతంతే కాని
బుద్ధిరాదు వెధవికి! వ్యాన్ లో వదే
యండి...” ఎస్.ఐ. కరకుగా ఆరిచాడు.

కానిస్టేబుల్స్ సోదాబండివాడి పెద
రెక్కను విరిచి పట్టుకొని వ్యాన్ లోకి
విసిరేశారు.

అప్పటికే స్పృహకోల్పోయిన సోదా
కుర్రవాడికి ఇవేమీ తెలియటంలేదు.

పోలీసులంతా అతన్ని గట్టిగా పట్టు
కొని వ్యాన్ లోకి ఎక్కారు.

వ్యాన్ శబ్దంచేస్తూ ముందుకి సాగి
పోతోంది.

ఆరోజు బంద్ ను గూర్చి దినపత్రికలో
వచ్చిన వార్త.

“అక్కడక్కడా చెడురుమడురు
సంఘటనలు మినహా ప్రశాంతంగా
జరిగిన బంద్.”

అవును! ఏ మాటకామాటే చెప్పు
కోవాలి మరి!

* * *